

ко редовно съобщаватъ въ Цариградъ. Па и самата царица Мария-Ирина въ четири години три пжти си отива, ужъ родители да споходи и види, а въ сжщностъ всичко да съобщи и наставления и поржчки да вземе, подаръци на продажни боляри и владици да донесе. По тоя начинъ всичко гърцитъ знаятъ: и тежкото патило народно, и крамолитъ между боляри, и вжтрешната слабостъ на царството, и пълното безгрижие на всички. И сж доволни отъ царица Мария-Ирина: тя успѣ да хвърли червея на разложението въ здравата и мощна българска снага. И въ Цариградъ злобно и радостно ржце потривать, ловко и хитро въ Преславъ интригувать, тайно и коварно съседи противъ България насъсквать и готвятъ нейната страшна погибель. Тя не закъснѣ

РАЗНИ.

Бубарството у насъ. Презъ 1928. година въ България е излюпено 38,370 унции бубено семе. Отхранилитъ буби сж дали 1,971,000 кгр. пашкули. Отъ тѣхъ 1,244,000 кгр. бѣли и 727,000 кгр. жълти. Срѣдно отъ една унция семе сж получени по 51 кгр. пашкули. Почти $\frac{1}{6}$ отъ цѣлото производство е дала Свиленградска околия. Самото наименование на околийския центъръ — гр. Свиленградъ — ни подсѣща, че тукъ е масовото производство на суровата свила (коприна), т. е. на пашкулитъ. Свиленградска околия е дала 315,000 кгр. пашкули, Харманлийска — 193,000 кгр., Пловдивска — 143,000, Ортакойска — 139,000 кгр. и н. т.

Презъ 1927. година сж били произведени общо 2,038,000 кгр. пашкули. Спадането на производството презъ 1928. г. съ около 70,000 кгр. се обяснява съ земетресението, което попрѣчи на населението отъ нѣколко околии да се отдаде на бубохранене.

Морска соль. Презъ 1921. година държавата даде на концесия на дружество „Гларусъ“ експлоатацията на Атанаской-